

Край бреговете тжлпи изумени
блжскат се с ужас и рев,
пред тях морето вжлнува се, пени
в своя величествен гнев,

зад тях Везувий настржхнал изправя
своята огнена мощ —
ярки потоци от бликнала лава
греят в злокобен разкош.

Могщц и мятежен, сред мрака безбрежен,
Везувий победно гжрми,
той властно обхваща града и разпраща
пламтящи червени вжлни.

И сграда след сграда вжв хаоса пада,
вжлна я залива след миг
и в черната бездна на вечер беззвездна
изчезна последния вик.

